

det, ikke med min gode vilje. Og jeg kan gerne inspirere hr. Frank Dahlgaard til flere spørgsmål, hvis det kniber.

Må jeg sige meget klart, at jeg har stået her på samme plads og fået ros af hr. Thulesen Dahl for ikke at overdramatisere, hvad et nej kunne føre til af ændringer på markedet osv., og derfor må jeg afvise hr. Keld Albrechtsens insinuerende bemærkninger om – det var sagt i al venskablighed – at jeg skulle have ført skræmmekampagner på økonomien.

Det, jeg har sagt, er, at et ja vil give os langt bedre muligheder på en lang række områder. Vi kan godt klare os uden for euroen, det har jeg stået her og sagt mange gange, men det koster noget. Alle tre spørgere ved godt, at man ikke kan vurdere hverken fordele eller ulemper eller konsekvenser ved at se på enkelte uger, se på en enkelt måned. Alle har vi i kampagnen talt om det lange sigt, både hvad det økonomisk og politisk kunne føre med sig.

Det, jeg noterer mig nu, er også, at de tre spørgere går meget, meget op i det økonomiske, mens jeg fik meget skæld ud, når jeg talte økonomi før afstemningen. Så derfor synes jeg da, at vi også kunne begynde at tale lidt politik igen. Økonomien kan vi jo følge dag for dag, men det er det lange sigt, der er interessant.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren siger, at der er løbet 50 mia. kr. ud af valutakassen i perioden op til folkeafstemningen, og det er jo rigtigt.

Mit spørgsmål er så, hvor lang den periode er. Det er vist et halvt eller et helt år forud for folkeafstemningen, mens der i den sidste måned – vi har så tallene i morgen eftermiddag – er løbet måske 15-20 mia. kr. ind på 3-4 uger. Synes ministeren, at det er rimeligt at sammenligne en hel årsperiode og bevægelsen af valutabeholdningen med en enkelt måned?

Og er det ikke ganske fantastisk med en valutaindstømning, hvis den er af den størrelsesorden, 15-20 mia. kr., hvad økonomerne jo vurderer på forhånd, og hvad kurserne indikerer nok er tilfældet? Så i løbet af nogle måneder er valutakassen fyldt fuldstændig op, og så er vi oppe på 180 mia. kr. i valutabeholdning, sådan som den var for halvandet år siden.

Er det ikke i virkeligheden meget tilfredsstillende og fornemt, hvad der i øjeblikket sker med kapitalstrømmen i Danmark?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er glad for, at ministeren sagtsen forstod mit spørgsmål før og svarede på det.

Nu vil jeg gerne spørge ministeren, for vi kan jo alle stå og efterrationalisere godt og grundigt, om det trods alt ikke er rigtigt, at vi kan få ministerens erkendelse af, at det ikke er blevet sådan, at investorerne har vendt Danmark ryggen efter det danske nej.

En af de påstande, der kom, var jo, at et dansk nej ville medføre, at investorerne ville vende sig væk fra Danmark, fordi man ønskede at søge hen til de lande, der var med i euroen, og når man nu uigenkaldeligt fik at vide, at Danmark ikke ville være med i euroen, fordi sådan måtte man forstå et dansk nej den 28. september 2000, så ville investorerne vende sig væk fra Danmark.

Det er fuldstændig rigtigt, at jeg tidligere i flere henseender har rost ministeren. Det vil jeg også benytte flere lejligheder til fra nu af, det kan jeg love ministeren – eller det kan jeg bekymre ministeren med – men ministeren skal jo heller ikke gøre sig bedre, end hun er, og nu lade som om, at der slet ikke kom økonomiske trusselsbilleder fra regeringen og fra økonomiministeren i kampagnen op til den 28. september.

Derfor synes jeg, at det ville være på sin plads at få svaret i forhold til den måde, vi kan se investorerne agerer på efter nej.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo give ministeren den anerkendelse, at hun i hvert fald ikke løber væk fra forsvaret for en vanskelig sag. Det må man sige.

Det, der gør det nødvendigt at stille et yderligere spørgsmål, var ministerens påstand om, at regeringen ikke førte skræmmekampagne. Har ministeren glemt, at regeringen var ude med trusler mod befolkningen om tab af 20 mia. kr., om arbejdspladser, der ville forsvinde, om renter, der ville stige, og jeg ved ikke hvad? Kataloget var sådan set ganske langt.

Det bekymrer mig lidt, hvis ministeren har glemt, hvad det egentlig var regeringen gik og sagde under kampagnen. Det tror jeg naturligvis heller ikke ministeren har, men så synes jeg ikke, det er passende, at ministeren nu forsøger at lade, som om det ikke fandt sted.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Frank Dahlgaard: Som jeg sagde for kort tid siden, tidligere i dag, forudså jeg, at et nej